

Ελληνική επανάσταση : Συγκλονιστικό κείμενο Ελληνοαμερικάνου συγγραφέα για τα 200 χρόνια

Ο διάσημος Ελληνοαμερικάνος συγγραφέας μιλάει για το...
Υψηλάντι στο Μίσιγκαν των ΗΠΑ, τους αδελφούς Υψηλάντη,
την επέτειο των 200 ετών από την Ελληνική Επανάσταση και
τη σημασία της για τους Έλληνες της διασποράς.

Συγκλονίζει το κείμενο του Κρίστοφερ Κόσμος (Christopher Cosmos) Ελληνοαμερικάνου συγγραφέα με αφορμή τη 200ή επέτειο από την Ελληνική Επανάσταση του 1821 που θα εορταστεί φέτος.

Ο διάσημος συγγραφέας παίρνει ως αφορμή μια μικρή πόλη στο Μίσιγκαν που ονομάζεται Υρσίλαντι (Υψηλάντι), από τους αδελφούς

Αλέξανδρο και Δημήτρη Υψηλάντη, ήρωες του Αγώνα της Ελλάδας για απελευθέρωση από τους Τούρκους, και περιγράφει τη σημασία της επετείου του ελληνικού αγώνα για την ανεξαρτησία για όλους τους Έλληνες της Διασποράς.

Περιγράφοντας συνοπτικά την ιστορία τους, ο Κρίστοφερ Κόσμος παραλληλίζει τους αδελφούς Υψηλάντη με τους Έλληνες του εξωτερικού, οι οποίοι όσα χρόνια και αν παραμένουν μακριά από την πατρίδα, οι καρδιές τους πάντα παραμένουν στην Ελλάδα.

Είναι αυτό που λέει το τραγούδι «Των Ελλήνων οι κοινότητες, φτιάχνουν άλλο γαλαξία» και στην πόλη Υρσίλαντι του Μίσιγκαν υπάρχουν υψηλό το αίσθημα του ελληνισμού και η σύνδεση με την πατρίδα.

Ίσως το ιστορικό αυτό όνομα, και η σπουδαία οικογένεια των Υψηλάντηδων που έδωσαν ζωές και περιουσίες για την απελευθέρωση της Ελλάδας, να δημιουργεί αυτό το έντονο συγκινησιακό φορτίο που κουβαλούν οι κάτοικοι εκεί.

Ο υδατόπυργος του Υψηλάντι στο Μίσιγκαν των ΗΠΑ. Στη βάση του διακρίνεται η προτομή του Δημητρίου Υψηλάντη και οι σημαίες.

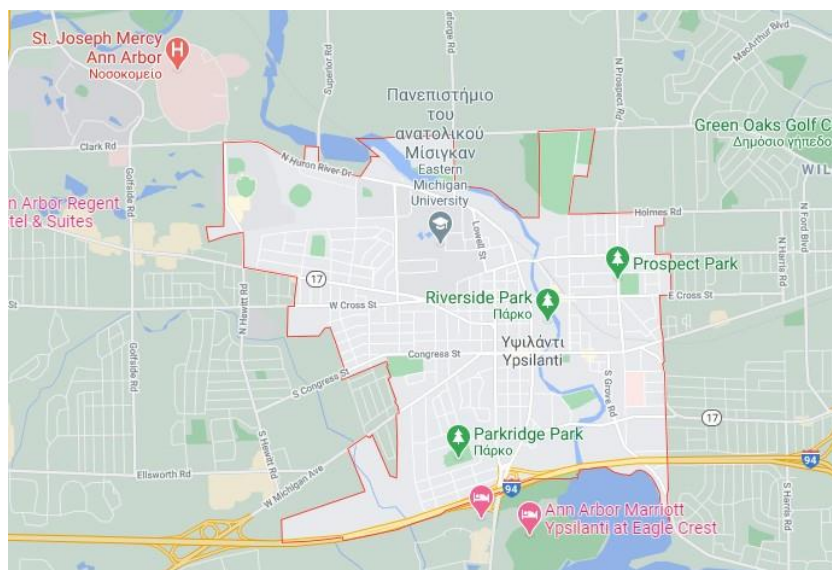
Διαβάστε το συγκλονιστικό κείμενο του Κρίστοφερ Κόσμος:

«Αυτή τη χρονιά, στις 25 Μαρτίου 2021 θα εορταστεί η 200η επέτειος της Ελληνικής Επανάστασης και Ανεξαρτησίας. Είμαι Ελληνοαμερικανός, μεγάλωσα στις κεντροδυτικές πολιτείες της Αμερικής, και πρόκειται για μια σημαντική στιγμή, περίσταση και επέτειο για όλους εμάς που είμαστε μέλη της ευρύτερης ελληνικής διασποράς, καθώς και για άλλους ανθρώπους σε όλο τον κόσμο που έχουν επηρεαστεί από αυτή τη μέρα και τα γεγονότα που εορτάζονται, είτε τα γνωρίζουν είτε όχι.

Ο αριθμός των πόλεων που έχουν ελληνικά ονόματα, μερικά λεπτά από την περιοχή που μένω (Σπάρτη, Σμύρνη και Ιωνία είναι μόνο μερικά που έρχονται στο μυαλό), μαρτυρούν την επιρροή και τη δύναμη της διασποράς, του πολιτισμού και της μνήμης. Όμως,

κάθε χρόνο στις 25 Μαρτίου, είναι μια πόλη και ένας συγκεκριμένος δήμος που σκέφτομαι περισσότερο από όλους.

Φοίτησα στο Αν Άρμπορ του Μίσιγκαν, που είναι πέντε λεπτά μακριά από μια μικρή πόλη που ονομάζεται Υψηλάντι (Ypsilanti), η οποία βρίσκεται εντός μιας μεγαλύτερης δημοτικής ενότητας με το όνομα αυτό.

Σαν πολλά άλλα μέρη στον κόσμο, χιλιάδες άνθρωποι περνούν από το Υψηλάντι κάθε μέρα, χωρίς να γνωρίζουν πότε και πώς ιδρύθηκε και πως είναι ένα μέρος που πήρε το όνομά του από τους δύο Έλληνες αδερφούς, τον Δημήτριο Υψηλάντη (από αυτόν ονομάστηκε η πόλη) και τον Αλέξανδρο Υψηλάντη (από αυτόν ονομάστηκε ο δήμος), που ήταν ηγέτες στην Ελληνική Επανάσταση και τον Πόλεμο της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας.

Η οικογένεια Υψηλάντη, Δημήτριος, Ελισάβετ, Αλέξανδρος

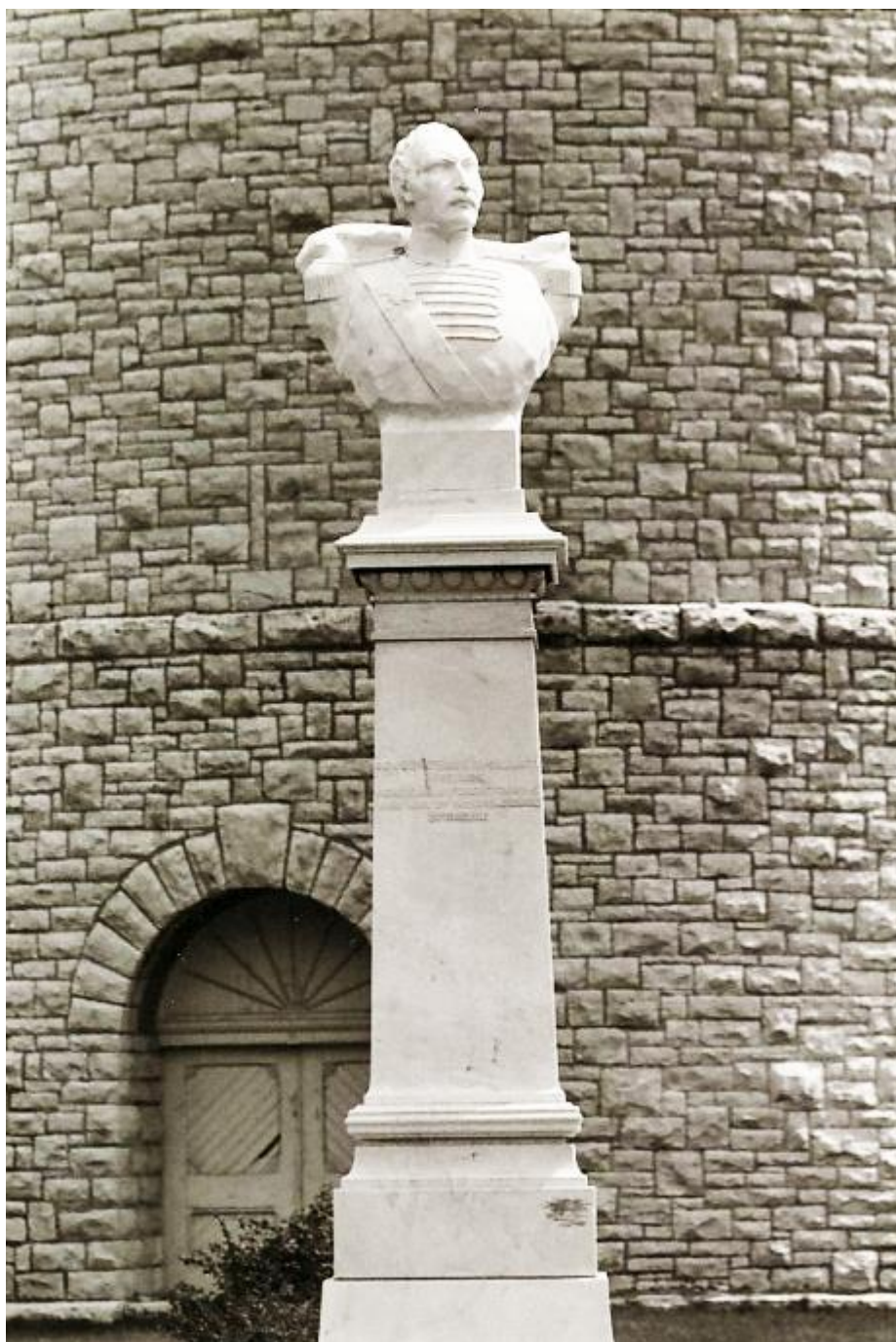
Ο Δημήτριος, μαζί με τον πιο διάσημο αδερφό του, ήταν Φαναριώτες, γεννημένοι στην Κωνσταντινούπολη. Μεγάλωσαν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, φοίτησαν στη Γαλλία και έγιναν μέλη και αξιωματικοί του Αυτοκρατορικού Ρωσικού στρατού, μαζί με τον οποίο ταξίδεψαν και πολέμησαν στους Ναπολεόντειους Πολέμους. Έτσι, ο Δημήτριος και ο Αλέξανδρος ήταν κατά πολλούς τρόπους πολίτες του κόσμου.

Όμως, παρόλο που ήταν πολίτες του κόσμου και συμμετείχαν στα ζητήματα του κόσμου, οι καρδιές τους ήταν ξεκάθαρα και παρέμειναν για πάντα ελληνικές.

Η σύνδεσή τους με την πατρίδα τους ήταν τόσο μεγάλη, παρά τα ταξίδια τους και τη γενέτειρά τους και τη θέση του, που ο Δημήτριος και ο αδερφός του έγιναν μέλη της Φιλικής Εταιρείας, της οποίας ηγέτης ήταν ο Αλέξανδρος. Η Φιλική Εταιρεία ένωσε τους Έλληνες από όλη τη διασπορά και βοήθησε να ξεκινήσει η διαμάχη στην Ελλάδα, η οποία στη συνέχεια εξελίχθηκε στον

Ελληνικό Πόλεμο για την Ανεξαρτησία ενάντια στην Οθωμανική
εταρεία.

Ήταν μια επανάσταση η οποία εν μέρει γεννήθηκε, σχεδιάστηκε
και υποστηρίχθηκε έξω από το μέρος που επρόκειτο να
απελευθερωθεί, από πολλούς Έλληνες και φιλέλληνες από όλο τον
κόσμο, καθώς και από Έλληνες που βρίσκονταν στην Ελλάδα.

Η προτομή του Δημητρίου Υψηλάντη στη βάση του υδατόπυργου του Υψηλάντι.

Η σύγχρονη διασπορά παραμένει με πολλούς τρόπους ίδια.

Υπάρχουν τόσοι πολλοί Έλληνες που έχουν εξαπλωθεί τόσο μακριά από την Ελλάδα. Αυτοί οι Έλληνες, όπως οι αδελφοί Υψηλάντη, είναι περισσότερο πολίτες του κόσμου, περισσότερο

από οποιονδήποτε ή οτιδήποτε άλλο, με πόλεις σε μακρινές ηπείρους που έχουν ονομαστεί για εμάς και την επιρροή της σκέψης, της γλώσσας και του πολιτισμού που έχει διαπλάσει κυβερνήσεις και τρόπους ζωής σε τόσα πολλά μέρη και λαούς.

Πραγματικά, βοηθήσαμε να δημιουργηθεί και να χτιστεί ο υπόλοιπος κόσμος στον οποίο τώρα ζούμε. Την ώρα που εμείς οι Έλληνες της διασποράς, όπως οι αδελφοί Υψηλάντη πριν από εμάς, είμαστε περισσότερο μέρη του νεότερου κόσμου τώρα και της μεγάλης ελληνικής κοινότητας του εξωτερικού, η οποία παραμένει ζωντανή και δυνατή. Πού βρίσκονται όμως οι καρδιές μας;

Οι καρδιές μας, όπως των αδελφών Υψηλάντη και των άλλων Ελλήνων επαναστατών, παραμένουν χωρίς καμία απολύτως αμφιβολία ελληνικές.

Ο Δημήτριος Υψηλάντης.

Και αυτό είναι κάτι που θα παραμείνει για πάντα αληθινό, ενώ ο χρόνος και οι γενιές συνεχίζονται και πολλοί από εμάς απομακρυνόμαστε όλο και περισσότερο από την πατρίδα μας, τόσο γεωγραφικά όσο και χρονολογικά.

Γι' αυτόν τον λόγο κάθε χρόνο στις 25 Μαρτίου, όταν σκέφτομαι την Ελληνική Επανάσταση και τον αγώνα για την Ανεξαρτησία για την οποία πολέμησαν οι επαναστάτες, σκέφτομαι περισσότερο τη μικρή πόλη και τον δήμο Υψηλάντι, που είναι μόλις πέντε λεπτά από το πανεπιστήμιό μου, καθώς τόσοι πολλοί την προσπερνούν κάθε ώρα, μέρα, εβδομάδα και χρόνο, χωρίς να γνωρίζουν την ιστορία της και από ποιους ονομάστηκε έτσι.

Και κάθε χρόνο στις 25 Μαρτίου - και ειδικά τη φετινή 25η Μαρτίου με την επέτειο των 200 ετών - σκέφτομαι τους αδελφούς Υψηλάντη: τι έδωσαν, τι αισθάνθηκαν και τι ονειρεύτηκαν για να την πραγματοποιήσουν.

Ο Αλ.
Υψηλάντης
υψώνει τη
σημαία της
Επανάστασης
στην
Μολδοβλαχία.

Σκέφτομαι τον Δημήτριο και τις επιτυχείς εκστρατείες του στον Νότο. Σκέφτομαι τον Αλέξανδρο και τις αποτυχημένες προσπάθειές του στον Βορρά και πώς πέθανε μόνος και πάμφτωχος στη Βιέννη, έχοντα δώσει για τον αγώνα κυριολεκτικά όλα του τα υπάρχοντα.

Σκέφτομαι πως δεν είδε την ανατολή του ήλιου στο ελεύθερο ελληνικό κράτος, όπως έκανε ο αδερφός του, και σκέφτομαι πως η τελευταία του ευχή ήταν να αφαιρεθεί η καρδιά του από το σώμα του, μετά τον θάνατό του, και να μεταφερθεί στην Ελλάδα, όπου παραμένει ακόμα για πάντα - στην πατρίδα του, εκεί όπου πάντα βρισκόταν η καρδιά του, όσο ήταν ζωντανός, ακόμα και αν ο ίδιος δεν ήταν εκεί.

Και έτσι πολλοί από εμάς, που δεν μένουμε μια στην Ελλάδα όπως οι αδελφοί Υψηλάντη, και δεν μένουμε εκεί για γενεές ολόκληρες, παρόλο που δεν ζούμε εκεί, πού βρίσκονται οι καρδιές μας; Κάθε χρόνο στις 25 Μαρτίου και ειδικά φέτος, όπου και αν είμαστε, θυμάμαι ότι - όπως οι αδελφοί Υψηλάντη πριν από εμάς, που οι καρδιές τους παρέμειναν εκεί - και εμάς οι καρδιές μας βρίσκονται στην Ελλάδα.»